

Visszafizették a „tévedések” árát

A Szegei Tűzhely és Cserépkálya Ktsz.-nél végzett vizsgálat tapasztalatai

Amikor három hónappal ezelőtt a Dél-Magyarország felhívta a figyelmet a Szegei Tűzhely- és Cserépkálya Ktsz. sorozatos »tévedéseire«, amellyel a lakosságot károsították meg, vizsgálatot rendelt el a Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság. A tapasztalatokat összeítették. Nem ez volt azonban az egyedüli vizsgálat az említett szövetkezetnél. Foglalkozott ügyével a rendőrség és végül a ktsz. felügyeleti szerve, a KISZÖV Csongrád megyei bizottsága is.

A két utóbbi vizsgálat tapasztalatai még nem ismeretesek, de a népi ellenőrök által felderített tényeket már az olvasók elé lehet tártani. Megállapították, hogy a szövetkezet 1959-ben szerződéseket és megrendeléseket alapján dolgozott. A munkákról azonban termelési naplót nem vezettek, ezért nem lehet megállapítani, hogy mennyi volt a ráfordított anyag és idő. 1960. január 1-től azonban már megállapítható mindez, s ezzel együtt természetesen a hibák is.

Előfordult több ízben, hogy az anyagkiadási jegyben szereplő mennyiség nem egyezik a kalkulált mennyiséggel. Például a Szegei Építőipari Ktsz. részére végzett munkához 516 csempét kalkuláltak, s 588-at adtak ki. Nincs bizonylat arról, hogy ezeket a pluszban adott csempéket visszaszolgáltatták volna a raktárba, vagy nem.

Azt állítják a szövetkezet vezetői, hogy leltári hiányuk nincs. Egyik dolgozójuk lakásán ezzel szemben a kizombori rendőrség annyi csempét és egyéb alkatrészt talált, hogy annak ára több mint 2 ezer forint. Ez »nem hiányzik«, a szövetkezet raktárából, pedig eredete nem kétséges.

Mint már ismeretes, a szövetkezet a cserépkályhajavítókknak a végzett munka értékének 4,3 százalékat felvonulási költségként számította fel fuvarozás miatt. Ugyanakkor fu-

varosa, Gere István több esetben beinkasszálta külön is a fuvardíjat. Mióta fény derült e tévedésükre is, postán küldték vissza több kályhajavítónak a fuvardíjat. A többi között visszakapta pénzt Szobota József, Lukács Imre, Dékány József, Andrassy Gyula, Szécsi Szilveszter és több más, szegei lakos.

Tévedtek az állami vállalatokkal, intézményekkel szemben is. Még május 3-án 10 ezer forintos munkát számláztak a megyei ügyészségnek. Erre 6 százalékos átlaghasznót számítottak fel a jogos 4 százalék helyett. A Veszprém megyei Vasúti Kereskedelmi Vállalat részére több alkalommal fogyasztói árat laszt.

számláztak a termelői ár helyett és így 28 ezer 803 forint árdrágítást követtek el. Természetesen erre a tévedésre is a vásárlók fizettek rá, mert a nagykereskedelmi vállalat is rátette erre az árra a kereskedelmi hasznót, s így ezeket a kályhákát kétszeres haszonnal adták el.

A népi ellenőrök felderítették a tévedések árát, amelyből a szövetkezet már közel 30 ezer forintnyit visszafizetett. De vajon személy szerint mivel »fizetették« meg a lakosság rovására történő tévedéseket? Felelősségre vonták-e a felelőtlen felelősöket? Erre viszont a felügyeleti szervtől, a KISZÖV-től kérünk választ.

Mátyás téri „talány”

Hirdetőszoznak már igen rossz, ócskavasnak még túlságosan jó, bújócskához éppen megfelelő az a vasból való valami, ami ott éktelenkedik a Mátyás téren már hosszú hónapok óta. Hirdetőszoznak volt-e valaha, vagy annak kellett volna lennie — ki tudja? Az iskolába menő gyerekek gyakran felkeresik, mert igen jól lehet rajta a ruhát piszkítani és a nadrágot szagantni. Lehetséges talán, hogy azért is áll ott?

koztunk velük. Fent voltunk a hegyi vendéglőben, ahol egy kórsó sör mellett figyeltük az osztrákok mulatozását. Mondhatom, nagyon tetszett: hosszú asztal mellett, kart karba öltve ringatóztak a dal ritmusára. Ha új vendégek jöttek, nem ültek külön, még ha nem is ismerték a társaságot. Csakhamar már együtt tartottak dalban, táncban. Voltak közöttük, akik nagyon szépen jödliztek. Majd bejötték a mi nyugatnémet ismerőseink. Ok is bekapcsolódtak a mulatásba. Később mi is énekeltünk magyar dalokat. A németek átvették a magyar dal ritmusát és ropták velünk a csárdást. Egyszer csak a nyugatnémetek rázendítettek egy dalra, ami szinte megdöbbentett: a »Fel vörösök, proletárok« kezdetű mozgalmi dalt énekelték. Vogel bácsi huncutul mosolygott felénk, de már ő is fújta a dalt, s közben fülemből sügta a talányt:

— Ezek nyugatnémet illegális kommunisták. Az osztrák szakszervezetek úgy intézték elszállásolásukat, hogy találkozzanak a magyarokkal.

Mi is énekeltünk. A kétnyelvű szöveg összeforrt a dal ritmusában, mint ahogy összeforrt barátságunk és közös célunk.

Egy alkalommal szóltam nekik arról a bizonyos horogkeresztről. Elkomorodva csóválták fejüket. Aznap az asszony, aki nekünk mindig virágot szedett, ecsetet és festéket vásárolt. Gondoltam, művészlelek, szereti a virágot és festeni is szokott. Amikor 10 nap után elbúcsúztunk a tauplizi Alpoktól, a horogkereszt helyén egy nagy foltot láttam: lefestette a német asszony. Nem sajnálta megtenni a nyaktörő utat. Két fia van és úgy éreztem, hogy a világ összes gyermekeit is anyáit akarja megmenteni egy új háborútól, amelynek reméne felmerült az ő házában...

Bécsben négy napot töltöttünk. Gyönyörű város. Természetesen szépségeken nem vetekehet a mi fővárosunkkal, de gyönyörűek az épületek, s ami nekem nagyon tetszett: a rend és tisztaság. Az utcákon való-

ságos autótenger hőmpölyög. Az ember azt hihetné, hogy ez a nagy jólét megnyilvánulása. Csak amikor kisemberekkel elbeszélgettünk, akkor tudtuk meg, hogy mindez külső csillogás, amelytől nem kell megszédülni. Az autót, mint minden mást, részletekre vásárolhatják. Így aztán legtöbb ember nagymértékben el van adósodva, mivel az ügynökök sisereháda nyakukba varrta a részletvásárlásokat. Hasukon spórolnak és megvonják maguktól a szórakozást, kultúr igényük kielégítését. A vendéglők, kávéházak szinte konganak. Főleg a külföldiek szórakoznak. Ok jobban bírják a magas vendégelő árakat. Még a Práter is néptelen volt, amikor kint jártunk, pedig nagyon kellemes volt az este.

Bécsben mindössze öt színház működik, és nagyon drágák a helyárak. Nagyszerese a miénkének. Olcsó árakat leginkább a műanyagból készült cikkeknél láttam, valamint a gyarmatárunknál. Főbb élelmiszerei cikkek nagyjából azonosak a mieinkkel, viszont nagyon drága a lakkbér, az utazás, a gáz és villany. Amikor a vilamoson sokalltam a 2 schilling 20 groschent egy átszállóért és meggyeztem, hogy Pesten 70 fillérért be lehet utazni az egész várost, egy öregúr igen erőlyesen átszölt hozzánk:

— Na, és mennyi ott a munkás keresete?

Magyarázatunkra az öregúr hitetlenül ráta a fejét, mondván: — Hallottam a rádióban és az újságokban is olvastam, hogy önöknél nagy nyomor van.

Vogel bácsi segítségével nagy nehezen sikerült az öregúrát, ha nem is meggyőzni, de legalább a hitét megintatni a hazug propagandában. Később mi is meggyőződünk arról, hogy az osztrák burzsoá sajtó menyire a kapitalista uszítás szolgálatában áll. Ebben élenjárnak a magyar nyelven megjelenő újságok, amelyeket közönséges fasizta díszidens újságírók írnak.

Milyen volt az első igazi őszi nap

SZEGEDEN?

A naptár szerint szeptember 21-én, a gyakorlatban azonban egy nappal később, tegnap, szeptember 22-én köszöntött be az őszi Szegeden. Reggeltől estig hol szemerkélt, hol zuhogott az eső. Előkerültek az esőkabátok, a ballonok és... És most arról szeretnénk beszámolni, milyen volt Szegeden az első igazi esős őszi nap.

Esőkabátból csúcsforgalom az áruházban

— Jól elkapott az eső — ezzel nyitott be tegnap délután a szegei Tiszai Állami Áruházba Lukács Ildikó budapesti lakos. És mivel Pestről nem hozott magával megfelelő esővédő holmit, gyorsan vásárolt 110 forintért egy szép esőkabátot. Egyébként az Állami Áruházban ezen az első esős őszi napon rekordforgalmat bonyolítottak le esőkabát-árúszításból. A kora délutáni órákig több mint 60 darab

női esőkabát, csaknem 40 darab férfi és 40 darab gyermek esőkabát talált gazdára. Megkezdődött már a ballonkabát-vásárlás is, szeptember hónapban eddig mintegy 300 darabot adtak el az Állami áruház elárúszítói. Igen kelendő cikk a hűvösödő időjárásra való tekintettel a tréningruha minden számában. Tegnap is több mint 30 darab tréningruhát vásároltak gyermekeknek és felnőtteknek.

Befőzés Lestáréknál

— teljes üzem a Konzervgyárban

Friss festék és paradicsom szaga vegyül az utca esős illatába a Marx téri új házaknál. Özv. Lestár Mártonné, a Szegei Kenderfonógyár dolgozója jó gazdaszszonyhoz méltóan éppen paradicsomot főz be. S amint lekötj az utolsó üveget, beteszi a száraz dunsztba, siet a szobába, hogy folytassa a megkezdett festés utáni őszi nagytakarítást.

— Szerencsém van, éppen jókor lettem készen a festéssel. Most már jöhet az esős ősz, a hideg tél. Pincében már a tüzelő, kamrában a sok befőtt, lekvár és hol-

nap már a paradicsom is. Rendben van a lakásom is, igaz, hogy egy kicsit kiköltekeztem, de nyugodtan várom a hűvösebb időt.

Míg a szegei háziasszonyok kisebb, 20–30 kilós tételekben főzik be a paradicsomot, addig a konzervgyárban nagyüzemi paradicsombefőzés folyik. A terv szerint mintegy 1500 vagon nyersparadicsomból több mint 300 vagon sűrített árut készítenek. Így nyugodtak lehetnek azok a háziasszonyok is, akik nem főztek be otthon paradicsomot.

„Szünnap” a TŰZÉP

Tüzelőt szállítani senki sem szeret esős időben. Eppen ezért a bosszúság mellett a tegnapi napon kicsit szerencse is volt, hogy a TŰZÉP újonnan átalakított Attila utcai megrendelő irodájában nem vettek felsemiféle megrendelést. S hogy miért nem? Nem az időjárásra való tekintettel, hanem, mint megtudtuk, zavar történt néhány napra a szállításban és így átmenetileg kedd óta bármilyen tüzelőfelhasználást kérnek a szegeiek, csak azt tudják mondani: nincs, jöjjön be holnap érdeklődni. Ez a »holnap«, ez az információ nemcsak afféle

megrendelő irodában

hitegetés, hanem mint a tervszámok bizonyítják, nagyon is valószerű. Tudniillik több mint száz vagon NDK-brikettnek kell hamarosan érkeznie Szegedre és ezenkívül sok száz vagon darabos szenet, iszapot és magyar brikettet is kap a szegei TŰZÉP. A tüzelőutalványokból már több ezret

Peronoszpóra veszélyezteteti a dohányültetvényeket

Sürgős megelőző rendszabályokra van szükség

Alig másfél évtizede tűnt el az Amerikában a dohányperonoszpóra, mint a dohánykárókat okozó máris palánták egyik betegsége. A legutóbbi években azonban már Nyugat-Németországban, majd a Német Demokratikus Köztársaságban, Csehszlovákiában és Ausztriában, sőt az idén hazánkban is megjelent.

A dohányperonoszpóra teljesen új növénybetegség, amelynek spórái szeles időben napi 80–100 kilométeres sebességgel terjednek. Az idei dohánytermés javát a peronoszpórafertőzés alá a termelők.

Ki miért utazik?

Minden nemzetnél más célt szolgálnak az utazások — írja a »Schweizer Illustrierte«. Az amerikaiak saját magukról készült fényképeket akarnak hazavinni: a londoni Trafalgar téren készült felvételt galambokkal; a velenkei Szent Márk téren galambok között; és végül a párizsi Arc de Triomphe mellett galambok nélkül.

A képekre azért van szükségük, hogy megingathatatlannal alibivel bizonyítsák: ott voltak.

A németek azért utaznak, mert ellenőrizni akarják, mennyire pontos az utikalauzok. Amikor azután meggyőződtek ró-

la, hogy a Rialto-híd pontosan az utazó olyan, mint a képek; hogy a ferde torony valóban Pisában van és ferde is, akkor gondosan kipipálják az ellenőrzött tételeket az utikalauzból és azzal a lelkvidítő érzéssel térnek haza, hogy mégsem csapták be őket.

Az angolok elsősorban azért utaznak, mert a szomszédjuk is utazik, másrészt mert azt tanulják, hogy az utazás bővíti a látókört. Sajnos, utazás közben azt a szomorú tapasztalatot szerzik, hogy a bőséges táplálkozás következtében inkább egyes testrészek szélednek — mind-

Katona András
színművész